

de, og én ulykke er en for meget, så der er god grund til at fastholde fokus på ulykkerne.

Psykisk arbejdsmiljø er med, fordi det uden tvivl er en af de helt store arbejdsmiljømæssige udfordringer, og udviklingen på arbejdsmarkedet ser ikke ud til at gøre denne udfordring mindre. Derfor er det utrolig vigtigt at tage området meget alvorligt og at give det en meget høj prioritering i arbejdsmiljøarbejdet.

Støj er med, fordi det er et problem, der står højt ikke bare på regeringens, men også på den europæiske arbejdsmiljødagsorden. Vi prioriterer ikke kun den høreskadende støj, den, man f.eks. udsættes for på en byggeplads. Vi tager også den generende støj med. Det er f.eks. den, de ansatte i en børnehave udsættes for.

Muskel- og skeletbesvær er, når man har ondt i ryggen eller skuldrene. Det er med, fordi det også fremover vil være et særdeles udbredt problem, et problem, der kan have vidtrækkende konsekvenser både for det enkelte menneske og set ud fra et beskæftigelsesmæssigt perspektiv.

Kl. 11.40

Men hvad er der så blevet af de andre arbejdsmiljøproblemer, kunne nogle spørge. Skal der ikke gøres noget ved dem? Jo, det skal der. Det skal fortsat være sådan, at den enkelte virksomhed løser de konkrete arbejdsmiljøproblemer, som findes på netop den virksomhed. For selv om nogle arbejdsmiljøproblemer ikke er så udbredte på samfundsplan, kan de godt have stor udbredelse i den enkelte branche.

Det gælder f.eks. kræftfremkaldende stoffer. Virksomheder, der arbejder med kræftfremkaldende stoffer, skal naturligvis fortsat arbejde videre med de konkrete problemer, de har, selv om problemerne ikke er en del af den landsdækkende prioritering.

Hvordan sikrer vi os så, at prioriteringen slår igennem? Det gør vi ved at opstille helt konkrete og forpligtende mål om reduktioner på de fire områder. Arbejdsulykkerne skal ned med 20 pct., de psykiske belastninger skal reduceres med 10 pct., den høreskadende støj skal ned med 15 pct., den generende støj skal ned med 10 pct.

Det konkrete mål for muskel- og skeletbesvær vil først blive formuleret i begyndelsen af 2007. Jeg havde håbet, at Arbejdsmiljørådet var kommet med et konkret mål nu, men jeg ser frem til at få et bud inden udgangen af første kvartal næste år, og målet vil stadig skulle nås inden udgangen af 2010.

De konkrete reduktionsmål er ambitiøse. Det er godt, for målene forpligter. Vi følger med i udviklingen inden for de fire arbejdsmiljøproblemer.

Men hvem er det så, der skal løfte opgaven? Hvad skal der ske nu? Først og fremmest er det virksomhederne, der skal sørge for, at vi når i mål. Det er indsatsen på den enkelte virksomhed, der er afgørende for, at vi ser forbedringer i arbejdsmiljøet. Beskæftigelsesministeriet vil leve op til sin del og sørge for, at prioriteringen danner afsæt for både udviklingsarbejdet, tilsyn med virksomhederne, regulering, vejlednings- og informationsmateriale, statistik og analyse. Selvfølgelig vil prioriteringen også blive båret igennem på forskningssiden, selv om forskningen samtidig også skal rettes endnu længere ud i fremtiden.

Arbejdsmiljøprioriteringen er ikke alene Beskæftigelsesministeriets. Det er en landsdækkende prioritering, som skal løfte alle arbejdsmiljøaktørerne sammen og hver for sig – og det bliver den. Et enigt Arbejdsmiljøråd har bakket op om den, og vi har sammen forpligtet os til at arbejde for at indfri målene.

Derfor er jeg stolt over at kunne præsentere en så ambitiøs og forpligtende prioritering. Den vil sikre, at vi alle trækker i samme retning, og at vi alle arbejder med at løse en række alvorlige arbejdsmiljøproblemer til gavn for den enkelte, virksomhederne og samfundet.

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg lyttede, og jeg lyttede for at prøve at høre, om ikke beskæftigelsesministeren i sin redegrundelse i det mindste havde taget det så alvorligt, at han prøvede at besvare den forespørgsel, vi har rejst, nemlig en forespørgsel om, at det er godt nok, at man har nogle prioriteringer, det er også fint nok, at man har nogle konkrete mål, men hvis man ikke anviser nogle redskaber, noget nyt, så opnår man ikke noget nyt. Så opnår man kun, at tingene fortsætter, som de hidtil har gjort.

Jeg hørte ikke noget svar fra ministeren, men det kan være, at vi i løbet af de kommende par timer måske kan få nogle svar på: Hvad er det, ministeren har af ideer til nye redskaber for at opnå de mål, som man opstiller frem til 1020, hvad angår forbedringer af arbejdsmiljøet?